

[Brusvang]

Vi er altså fra CDs side betænkelige ved lovsformen og finder, at et lovindgreb på dette område er et uegnet middel. For os er det i højere grad et opinionsspørgsmål: det er de politiske partiers ansvar at påvirke den offentlige opinion i den rigtige retning.

#### Ove Jensen (FP):

Der er i dag ingen som helst hindring for, at der sker en ligestilling mellem kønnene ved udpegning til offentlige nævn, kommissioner m.m., og derfor er forslaget overflødigt og unødvendigt. Hvis der er et naturligt behov for den ligestilling, det radikale venstre ønsker, vil det forhold regulere sig selv i løbet af ganske få år.

Da forslaget sidst blev behandlet, sagde fremskridtspartiets ordfører, at forslaget i virkeligheden var diskriminerende over for de kvinder, der i kraft af deres egen dygtighed kunne vælges til de forskellige udvalg, nævn og kommissioner, og da fremskridtspartiet ikke ønsker at diskriminere nogen, afviser vi forslaget.

#### Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ifølge ligestillingsrådets beretning fra 1983 er kvindeandelen i offentlige råd, nævn og udvalg vokset med 3,2 pct. til 11,4 pct. fra 1976 til 1982. Med denne hastighed – eller jeg skulle nok nærmere sige mangel på samme – vil der gå ca. 80 år, før der bliver køns-mæssig balance i de ca. 600 statslige udvalg, vi har, som vel at mærke har en ikke ringe indflydelse og magt i henseende til, hvordan vort samfund skal styres og planlægges, og denne hast eller mangel på samme er selvfølgelig i sig selv komplet uacceptabel.

Det er også komplet uacceptabelt, at den situation ikke kan ændres, at der kun lyder velvillige ord, og at der fra regeringens side ikke fremsættes noget, som man kan have velviljen i, for indtil nu har velvilje ikke skabt en større hast.

De radikales forslag har til hensigt at ændre denne sørgelige kendsgerning. Man kan diskutere, om forslaget indeholder den rigtige trylleformular, men vi vil være positivt indstillet over for det og vil gerne arbejde videre. Vi vil i virkeligheden også gerne gå videre i forhold til forslaget og sige, at der må ske en form for mere direkte positiv særbehandling af kvinder, for så længe vi er ulige i for-

hold til mændene, må der positive særforanstaltninger til, for at vi kan blive stillet lige.

Det er mere end katastrofalt, at kvinders erfaringer, som er forskellige i forhold til mænds, fordi vi opdrages forskelligt i samfundet og har forskellige erfaringer, i så ringe grad bliver en del af den beslutningsproces, som sker i de udvalg og kommissioner, hvor magten i vort samfund i meget høj grad ligger. På den måde bliver samfundets styring præget af en mandsdomineret måde at tænke på. Det vil sige, at styringen og planlægningen bliver komplet amputeret, fordi den ene halvdel af befolkningen mangler. Vi kvinder udgør jo halvdelen – ja, faktisk udgør vi mere end halvdelen – af befolkningen, og dette forhold skulle vores andel i de besluttede organer selvfølgelig også afspejle.

Men selv om dette forslag blev vedtaget, var vi ikke kommet ret meget videre, for kvinders muligheder for at deltage i beslutningsprocesserne er stadig meget ringere end mændenes. Hvis vi holder os til tallene fra ligestillingsrådets beretning, er kvinders arbejdsløshed langt alvorligere end mænds: 12,2 pct. mod mænds 9,8 pct., og ikke-faglærte kvinders timeløn ligger 10 pct. under ikke-faglærte mænds. Kvindelige funktionærs månedsløn udgør kun 72,8 pct. af mænds. Det er jo ikke, fordi kvinder er dummere – og det er der jo heller ingen herinde der tør sige, selv om de måske inderst inde skulle mene det – men fordi det samfund, vi lever i, har nogle betingelser, der er forskellige for kvinder og mænd, og hvis ulige mennesker skal stilles lige, må de, der er dårligst stillede i dag, altså have en fortrinsret.

Ordføreren for fremskridtspartiet sagde, at forslaget var inderlig overflødigt, og at kvinder ved egen dygtighed sagtens kunne komme ind i de nævnte råd. Problemet er bare, at de, der tager beslutningerne om, hvem der skal ind i disse råd, er mænd, og kvalifikationer bedømmes ikke altid objektivt, men subjektivt.

#### Ole Vig Jensen (RV):

Jeg har fuld forståelse for, at ordførernes bemærkninger til beslutningsforslaget denne gang ikke var fuldt så uddybende, som de var ved den behandling, der fandt sted i november, men jeg kan glæde mig over og på mit partis vegne takke for, at der fortsat er